

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 130: Forslag til lov om ændring af lov om registreret partnerskab. (Mulighed for folkekirken og andre trossamfund for at medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab).

Af Lissa Mathiasen (S) m.fl.
(Fremsat 18/3 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

For et år og en dag siden, den 10. maj 2004, var der her i Tinget en næsten to timer lang debat om muligheden for, at folkekirken og andre trossamfund kan medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab. For et halvt år siden brugte Folketinget godt og vel en time på emnet. Begge debatter blev ført på grundlag af et forslag til folketingsbeslutning fra SF. Et flertal i Folketinget sagde nej til forslaget.

I dag kan vi så gentage debatten, denne gang på grundlag af et lovforslag fra Socialdemokraterne, men mon ikke debatten vil vise, at det er den væsentligste ændring, der er sket i forhold til emnet. Jeg kan i hvert fald konstatere, at regeringens holdning er den samme som for 6 måneder siden og for 12 måneder siden. Regeringen ønsker ikke på nuværende tidspunkt at medvirke til en ændring af lovgivningen på dette punkt.

Da Folketinget i 1989 vedtog loven om registreret partnerskab, blev det understreget, at indgåelse af partnerskab ikke kunne ske ved en kirkelig vielse. Det skete i respekt for, at det så vel i folkekirken som i andre trossamfund er den fremherskende opfattelse, at ægteskab på den ene side og partnerskab på den anden side mellem to mennesker af samme køn er væsentligt forskellige forhold, og at det ikke er muligt at ligestille ægteskab og partnerskab i kirkelig eller religiøs forståelse og praksis.

I de sidste 10 år har der så været en omfattende debat om, hvorvidt lovgivningen skulle ændres, så partnerskab kan indgås ved en kirkelig eller religiøs handling, som svarer til en kirkelig vielse af en mand og en kvinde. En del har talt for det, mange har talt imod det.

Folkekirkens biskopper, som det efter mening er både godt og nødvendigt at lytte til, når det drejer sig om ritualer og kirkelige handlinger i

folkekirken, har flere gange udtalt sig om spørgsmålet.

Kl. 16.35

Biskopperne har i fælles udtalelser første gang i 1997 og senest fra et bispemøde i januar i år klart understreget, at de tager afstand fra enhver kristelig eller menneskelig fordømmelse af homoseksualitet og homofilt samliv, og at de betragter det registrerede partnerskab som en god ramme om et sådant samliv. Biskopperne har desuden præciseret, at de bibelske udsagn om homoseksualitet ikke kan anvendes til at fordømme homoseksualitet og homofilt samliv, idet evangeliets helhedssyn vejer tungere i denne sag end enkeltstående bibelord.

Samtidig med denne positive holdning til homofile og registrerede partnerskaber sagde biskopperne nej i 1997 til et ritual for indgåelse af partnerskab ved kirkelig handling. De pegede i stedet på, at der er mulighed for at imødekomme registrerede partnerskabets ønske om en markering af deres partnerskab med en velsignelse i en gudstjenestelig sammenhæng, efter at det registrerede partnerskab er indgået.

I slutningen af 2004 evaluerede biskopperne de erfaringer, som siden 1997 er gjort med gudstjenestelige markeringer i forbindelse med indgåelse af registreret partnerskab. Efter denne evaluering gentog biskopperne den klart positive holdning til homofile og registrerede partnerskaber, som jeg nævnte før, men de har heller ikke denne gang udtrykt ønske om, at folkekirken skal medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab.

Derimod har seks af biskopperne i Danmark samt Grønlands biskop udsendt en vejledende ordning for gudstjenestelig velsignelse af par, som har indgået registreret partnerskab. Fire biskopper ønskede ikke at være med til at udsende en vejledende ordning, og Færøernes biskop deltog ikke i drøftelsen, fordi lov om registreret partnerskab ikke gælder for Færøerne.

Biskopperne mener altså, at en velsignelse i gudstjenestelig sammenhæng af to personer, der har valgt at leve i registreret partnerskab, er så langt, som folkekirken kan og bør gå på nuværende tidspunkt. Men hvad så med andre trossamfund? Blandt dem er der, så vidt jeg ved, kun et enkelt, nemlig Forn Sidr, Asa- og Vanetrossamfundet, som har tilkendegivet, at de gerne vil have mulighed for at medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab.

At et enkelt lille trossamfund har et sådant ønske er efter regeringens opfattelse ikke til-